

Genieten op de fiets - Marcel Zwezerijnen

Na maanden van voorbereiding, waarbij ik Esther regelmatig op de fiets heb begeleid, was het zondag 21 oktober j.l. zover; de marathon van Amsterdam. In een eerder stadium was ik zelf afgehaakt voor deze marathon i.v.m. een onwillige hamstring en had besloten Esther zoveel mogelijk op de fiets te steunen en waar mogelijk te filmen c.q. fotograferen.

Peter Nibbelke was zo vriendelijk om op vrijdag de startnummers, voor alle lopers van loopgroep Houten die deelnamen, op te halen in Amsterdam en daarna ook nog bij iedereen thuis te brengen. Nogmaals; klasse Peter!

Olympisch stadion

Om 07.45 uur werd er verzameld beneden bij Harry en José met in totaal 7 lopers (Peter, Hans, Chiel, Gideon, Gerda, Eddy en Esther) en 3 supporters (de vrouwen van Eddy en Gideon en ikzelf). Bij het vertrek was het nog donker en in 45 minuten reden we naar Amsterdam waar Peter ons feilloos naar onze parkeerplek loodste, op loopafstand van de sporthallen-zuid. In de sporthal was het gezellig druk met omkledende lopers van diverse nationaliteiten. Nadat iedereen zich in hun looptenuue had gehesen was het hoogtijd om naar het Olympisch stadion te lopen, want de tijd begon te dringen. Op het plein voor het stadion namen we afscheid en wensten we iedereen veel succes.

Even later stapte ik het Olympisch stadion binnen, waar het flink druk was en had vanaf de tribune een prachtig uitzicht over het gehele deelnemersveld. Wonder boven wonder zag ik onze "loopgroepheelden" nog richting startvak lopen. Vrij snel daarna klonk het startschot en kwam er een enorme mensenmassa in beweging op de prachtige klanken van Vangelis - Conquest of paradise.

Voor mij toen de hoogste tijd om me richting stalen ros te begeven. Ik zag op de plattegrond dat er na ong. 5 km een dubbele passage was bij de stadionweg en arriveerde net op het moment dat de kopgroep langskwam. Daar zaten geen lopers bij van onze loopgroep, al dacht ik even Gideon in een flits te herkennen haha.

Samen sterk

Tussen de enorme groep atleten herkende ik Esther. Ze was in het gezelschap van Chiel. Na een flinke aanmoediging liep ik naar de overkant van de weg om ze bij de volgende passage te gaan volgen. Gelukkig kon ik ze wederom traceren en sprong op de fiets. Ik zag dat Esther en Chiel een prima tempo liepen en dat het er (nog) soepel uitzag. Vanaf hier kon ik de eerste foto- en filmopnamen gaan maken en moest soms halsbrekende toeren uithalen om te filmen, maar tegelijkertijd op het fietspad of stoep te letten om niemand voor de sokken te rijden, wat regelmatig maar nèt goed ging. Ik kon blijven volgen tot aan het begin van de Amstel. Daar was geen enkele ruimte om te fietsen en werd ik tevens streng toegesproken door een poster (en terecht). Volgens de plattegrond zouden de lopers na 25 km, aan de andere kant van de Amstel nabij de Utrechtse brug, weer passeren. Ik had voldoende tijd om daar een mooi plekje te zoeken.

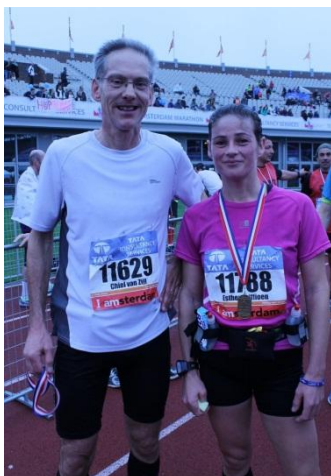
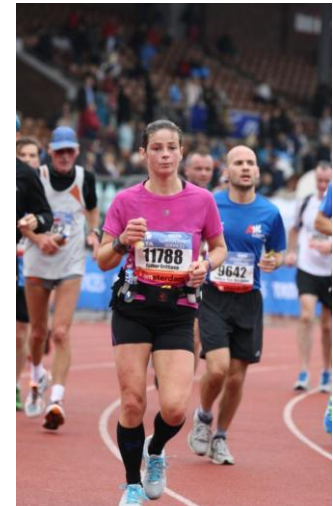
Het hyper focussen begon weer opnieuw en na enige tijd zag ik de "eerste groep" langskomen met Eddy, Gideon en Gerda en stak ze een hart onder de riem. Gelukkig zag ik Esther weer langslopen, nog steeds in het gezelschap van Chiel. Ik spoedde me weer op de fiets en haakte snel aan. Onder de brug door draaide het lange lint Amsterdam zuid-oost binnen.

Van Esther vernam ik dat ze zich wat misselijk voelde en Chiel begon zijn bovenbeen wat te voelen, maar het tempo zat er nog steeds goed in. Nadat het ietwat mistroostige industrieterrein was geslecht, keerden Esther en Chiel weer de bewoonde wereld binnen, waar het gezellig druk was.

Nabij het 35 km-punt moest Esther kort wandelen omdat ze dreigde te gaan overgeven, maar na 10 passen kwam ze toch weer in beweging al was voor mij duidelijk zichtbaar dat het beste er vanaf was. De marathon begon nu dus "echt". Voor mij het sein om Esther extra te gaan aanmoedigen. De opzweepende muziek en het enthousiaste publiek gaven toch weer moed en energie om door te gaan.

Vondelpark bereikt

Op de Stadhouderskade sloot Esther weer bij Chiel aan en gezamenlijk liepen ze het Vondelpark binnen. Het eerste gedeelte was voor mij een onneembare vesting maar kon via een parallelweg goed zicht houden. Halverwege het park kon ik het park weer in fietsen en aansluiten. Hier was prima te fietsen en kon ik mooie opnamen maken. Goh, wat werden haar benen zwaar, maar dat was bij de meesten goed zichtbaar en sommigen hadden besloten te gaan wandelen. Iets voorbij het 40 km-punt werd het Vondelpark verlaten en werd er naar links gedraaid, richting het Olympisch stadion. Filmen en aanmoedigen werd hier bijzonder lastig. Ik moest in een korte tijd een flinke afstand afleggen om de beroemde laatste bocht te halen. Met een "natte rug" lukte dat en was net op tijd om de laatste opnamen van Chiel en Esther te maken, voordat ze de poort van het stadion binnenliepen.

Helaas heb ik de triomftocht in het stadion niet mee mogen maken. Een dikke PR (3,51,17 min, een verbetering van 7,30 min) was het resultaat. Vol trots ving ik Chiel (zijn eerste marathon) en Esther buiten stadion op. Ze waren praktisch gelijktijdig gefinisht en waren beretrots. Even later liepen we de sporthal binnen waar de "eerste groep" al binnen was. Iedereen was tevreden met zijn / haar tijd. Petje af voor Gerda. Ze was de snelste van onze loopgroep vandaag. Ietwat strammig, maar voldaan, liepen we gezamenlijk terug naar de auto's en kwam er een einde aan een mooie dag die ik als heel dubbel heb ervaren. Ik had bijzonder graag zèlf deelgenomen, maar heb op de fiets de marathon van dichtbij kunnen meemaken. Ik heb er enorm van genoten.